

Tomasz Gabrusewicz, Wiesława Przybylska-Kapuścińska

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

WARTOŚĆ W ZRÓWNOWAŻONYM ROZWOJU

Streszczenie: Głównym celem artykułu jest identyfikacja pojęcia wartości i wskazanie znaczenia wartości w koncepcji zrównoważonego rozwoju. W artykule omówione zostanie pojęcie wartości z punktu widzenia filozofii, ekonomii oraz rachunkowości jako nauki pomiaru. Ponadto wskazane zostaną obszary zrównoważonego rozwoju, w których wartość i jej pomiar mają kluczowe znaczenie. W artykule stosuje się takie metody badawcze, jak indukcja oraz analiza krytyczna.

Słowa kluczowe: wartość, rachunkowość, zrównoważony rozwój.

1. Wstęp

Wartość stanowi jedno z najważniejszych pojęć w całej ekonomii. Kalkulacja i wartościowanie zasobów majątkowych i rezultatów osiągniętych z prowadzonej działalności gospodarczej stanowią fundament w gospodarce kształtowanej przez handel wymienny.

W erze współczesnej ekonomii, w której wiedza i informacja stanowią podstawę, ekonomiści muszą zmierzyć się z niezwykle trudnym zadaniem, jakim jest stworzenie podstaw w zakresie kwantyfikacji wartości. Dziedziną ekonomii, która wypracowała dużo technik służących pomiarowi wartości, tworzących zestaw zasad wyceny, jest rachunkowość.

Przedsiębiorstwa, realizując założoną misję, muszą się starać osiągać wyznaczone cele oraz realizować założone zadania przy zachowaniu wewnętrznej równowagi. H. Fayol w pracy *Administration Industrielle et Generale* [Fayol 1972] wskazał następującą regułę: w podmiocie gospodarującym korzyści, jakie mogą osiągnąć pracownicy (indywidualnie lub jako związek), nie powinny stawać ponad korzyściami, jakie z działalności mogą płynąć dla podmiotu gospodarującego, dobro rodziny jako komórki społecznej musi być stawiane przed dobrem pojedynczej jednostki (osoby).

Głównym celem artykułu jest identyfikacja pojęcia wartości i wskazanie znaczenia wartości w koncepcji zrównoważonego rozwoju. Koncepcja zrównoważonego rozwoju jest w artykule obszarem badawczym.

2. Metodyka badań i przebieg procesu badawczego

W artykule zastosowano następujące metody badawcze: krytyczną analizę piśmiennictwa i metodę indukcji. Analizie poddano wybrane pozycje literaturowe z zakresu filozofii, teorii rachunkowości i zrównoważonego rozwoju.

Po przeanalizowaniu literatury sformułowano cel główny artykułu, którym jest identyfikacja pojęcia wartości i wskazanie znaczenia wartości w koncepcji zrównoważonego rozwoju.

3. Wartość w filozofii

Piśmiennictwo z zakresu aksjologii prezentuje dużo propozycji podziału wartości. Generalnie przyjęło się rozdzielenie wartości na odczuwane, deklarowane i uznawane.

Niezwykle ważna w nauce aksjologii jest segmentacja wartości, jaką otrzymujemy, próbując rozwiązać następujący problem [Puzynina 1992, s. 32]: Wartość – kto jest odbiorcą informacji? Czy są to inne jednostki? Czy może jest to całe społeczeństwo? A może są to wszyscy ludzie?

W literaturze spotkać można także podział wartości ze względu na jej treść [Scheler 1914, za: Galarowicz 1992, s. 575]¹. Scheler grupuje wartości w następujący sposób: a) **wartości najniższe** – mowa tu o wartościach sybarytystycznych, związanych z przyjemnością, np. żal, szczęście; b) **górujące nad poprzednimi wartości** **użyteczne**, tzn. praktyczne, np. przydatność, niezawodność; c) **wartości życiowe**, określane mianem biologicznych, m.in. wydolność, wigor; d) **wartości w sferze ducha** – wartości sfery estetycznej (urok, szpetota), wartości aksjomatyczne (wartość tego, co poprawne i co niepoprawne), wartości sfery poznania (prawda, bezstronność); e) najważniejszymi są wartości **sacrum i profanum**, czyli wartości obrzędowe – traktowane jako wartości o charakterze absolutu.

Podział systematyczny przedstawiony przez R. Ingardena² obejmuje trzy grupy. Są to: wartości żywotne, kulturowe i moralne. Z kolei W. Tatarkiewicz uważa, że wartość zaliczana do kategorii moralnej wartości to wartość drugorzędna. Mamy z nią do czynienia w momencie, w którym dostajemy/wchodzimy w posiadanie lub chcemy dostać/wejść w posiadanie określoną rzecz [Tatarkiewicz 1992, s. 72; *Wielcy Filozofowie...* 2010, s. 322 i n.; Puzynina 1992, s. 37].

Pozycję racjonalisty, która nie uwzględnia poznawczej funkcji uczuć, przyjął Kant. Twierdził on, że przewagę w poznawaniu rzeczywistości dawał umysł i jego „praktyczne” możliwości, jednocząc świadomość z tzw. *czystą wolą*.

Sformułowanie „wartość” weszło do słownika filozoficznego z końcem XIX wieku. Jednocześnie w tym wieku wyodrębniła się też dyscyplina w filozofii, której głównym zadaniem było poznanie pojęcia wartości – aksjologia. Pierwotna defini-

¹ Za: [Sokół, www.profesor.pl/mat/na8/na8_a_sokol_030925_2.php?id_m=7113].

² Wnioski za: [<http://skowronski.krzysztof.w.interii.pl/Estetyka%202010%20Wartosci.htm>].

cja wartości sformułowana została przez R.B. Perry'ego w 1926 r. [Najder 1971, s. 61]: „Wartość jest tedy szczególnym stosunkiem, w której wchodzić mogą rzeczy posiadające jakikolwiek status ontologiczny, rzeczywiste lub wyobrażane, z zainteresowanym przedmiotem”.

Najder w swoim opracowaniu twierdzi, że wartość to pojęcie o wielu znaczeniach. Zasadniczo charakteryzowane jest w następujący sposób [Najder 1971, s. 46 i n.]: a) **wartość w znaczeniu wymiernym**, możliwym do prezentacji w formie liczbowej, np. cena jednostkowa; b) **wartość w znaczeniu rzeczowym**, czyli wartościowe przypisanie cechy jakiemuś obiektowi; c) **wartość prezentowana jako koncepcja**, dzięki której przedmiot, jego atrybut są uznawane za wartościowe.

Z punktu widzenia aksjologii wartości nawiązują głównie do sytuacji (fortuna, poczucie własnej godności), jak również do modelu sposobu bycia (poświęcenie, empatia), systemów formalnych (przeciwności, równowaga). Najder określa omówione wcześniej postawy jako „idealne/ideały” [Najder 1971, s. 66].

W obszarze nauk społecznych wartość prezentowana jest w następujący sposób [Murray 1938, s. 16-17; Najder 1971, s. 66 i n.]: a) **wartość jako motywator** – H.A. Murray określa wartości jako tę część świata, w obszarze której człowiek definiuje swoje zapotrzebowanie. Wyróżnia tu respekt, poważanie czy posiadanie; b) **wartość określana jako nośnik dodatniej ceny** – należy ją powiązać z osądami, które wartościują świat aktywów/rzeczy z pułapu ogólnego przyzwolenia społecznego; c) **wartość jako kanon dodatniej oceny przedmiotów** – w rozumieniu tego pojęcia wartość to coś na kształt poprawnego wizerunku.

W konsekwencji wcześniejszej analizy wielu podejść z zakresu filozofii traktujących na temat terminu wartości należy podjąć dyskusję o wartości w ekonomii, rachunkowości i zrównoważonym rozwoju. Nauki ekonomiczne weszły w niezwykle interesujący i dynamiczny okres, w którym pomiar odgrywa istotną rolę [Gabruszewicz 2009; Masztalerz 2012].

4. Wartość w ekonomii – ujęcie rachunkowe

Rachunkowość jako ważna dziedzina ekonomii może być rozumiana jako historyczna ewidencja lub jako nauka ukierunkowana praktycznie, co oznacza, że jej zadaniem jest mierzenie i prezentacja zmian wartości majątku będącego we władaniu podmiotu gospodarującego zarówno w skali mikro, jak i makro. Pomiar ten dokonywany jest po to, by usprawnić w podmiocie proces decyzyjny [Jarugowa (red.) 1991, s. 13].

Obserwując kierunek zmian i koncentrację na wycenie, można zaryzykować stwierdzenie, że jesteśmy świadkami rodzącego się nowego paradygmatu w rachunkowości – **paradygmatu³ pomiaru wartości ekonomicznej** [Karmańska 2009,

³ Paradygmat według Kuhna to zbiór pojęć i teorii tworzących podstawy danej nauki. Wójtowicz [2010, s. 20] twierdzi, że używanie terminu „paradygmat” w kontekście rachunkowości jest pewnym nadużyciem – w sensie pojęcia paradygmatu Kuhna [Kuhn 1968; Wójtowicz 2010; Wells 1976; AAA, 1997; Belkaoui 1981; Butterworth, Falk 1986].

s. 164]. Paradygmat ten powstaje, ponieważ nowa rzeczywistość wymaga kolejnej zmiany w systemie informacyjnym rachunkowości.

Rachunkowość jako nauka społeczna swoje podstawy, normy, wytyczne opiera na paradygmacie społeczno-ekonomicznym. Z tego paradygmatu wyrósł paradygmat metody bilansowej [Karmańska 2009, s. 157-166]. Praktycznie wszystkie międzynarodowe standardy rachunkowości zajmują się kwestiami pomiaru wartości ekonomicznej. Pokazują one podejścia, modele, kryteria i różne sposoby, dzięki którym wyraża się wartości w rachunkowości.

Konkludując, poszukiwanie paradygmatu pomiaru wartości ekonomicznej mogą wyrażać różne teorie wyceny. Paradygmatem może być jednak tylko jedna teoria pomiaru i to taka, która będzie naturalną pochodną paradygmatu metody bilansowej i która pogodzi dwa aspekty wartości ekonomicznej: przedmiotowy i własnościowy.

W ujęciu ogólnym zagadnienie wartości i jego znaczenie w dziedzinie rachunkowości dotyczy pomiaru składników majątku i zobowiązań, jak i rezultatów ekonomicznych prowadzonych działań. Pomiar, jako zagadnienie, od samego początku stanowił niezwykle interesujący obszar badawczy dla ekonomistów, a szczególnie osób zajmujących się rachunkowością.

Zgodnie z IASB [2010] w sprawozdaniu finansowym nie prezentuje się danych (wartościowo) dotyczących podmiotu tworzącego to sprawozdanie, a prezentuje się dane użyteczne dla różnych odbiorców (banków, ubezpieczycieli, inwestorów), którzy są w stanie wykorzystać je do wyceny wartości podmiotu. W przypadku wartości księgowej pomija się takie (istotne zdaniem autorów) elementy istniejące w obszarze podmiotu gospodarującego, jak intelekt kadry pracowniczej, opinia o podmiocie wśród kontrahentów, wykształcenie, doświadczenie. Wartość wykazywana w księgach rachunkowych, prezentowana w corocznym, końcowym sprawozdaniu finansowym [Ustawa z dnia 29 września 1994 r. ..., art. 3], które jest efektem pracy całej jednostki, to suma wartości zasobów jednostki w postaci aktywów, którą to kwotę umniejsza się o wartość zobowiązań [Gabrusewicz 2010; Masztalerz 2012].

Niezwykle interesujące porównanie dotyczy użyteczności w zakresie ustalania wartości ceny rynkowej. W tym miejscu trzeba jasno wskazać, że procedury stosowane w rachunkowości finansowej, gdy tylko mają taką możliwość, odnoszą się do wolnego rynku. Jeżeli chodzi o koncepcję wyceny wykorzystującą koszt historyczny, to wartość przykładowego składnika aktywów (w momencie powstania) jest wartością ustaloną na poziomie ceny rynkowej. W przypadku wyceny według wartości godziwej, zgodnie z jej definicją, za wartość początkową przykładowego składnika aktywów uważa się wartość ustaloną przy zastosowaniu metody wyceny według ceny rynkowej. W zakresie rachunkowości zarządczej – zdaniem autorów – w większości nie wykorzystuje się możliwości stosowania wyceny wartości firmy z zastosowaniem ceny rynkowej, za to w swoich wynikach dąży się do oszacowania profitów natury ekonomicznej [Przybylska-Kapuścińska 2013, s. 9; Aboody, Hughes 2002; Ball, Brown 1968; Ohlson 1995]. Co zatem należy rozumieć przez „prawdziwą” wartość? Masztalerz [2012] tłumaczy, że jest to wartość ustalona wewnątrz jed-

nostki albo wartość bieżąca *cash flow* oczekiwanych w przyszłości, lub też wartość, jaką jednostka może osiągnąć, będąc uczestnikiem rynku kapitałowego.

5. Wartość a zrównoważony rozwój

Koncepcja zrównoważonego rozwoju zakłada wykorzystanie synergii trzech aspektów: **ekonomicznego, społecznego i ekologicznego**, kształtuje i tworzy uwarunkowania rozwoju oraz funkcjonowania przedsiębiorstw. Żyjemy w społeczeństwie, w którym rozwój i aktywność gospodarcza od dawna znajdują się w centrum uwagi. Światowy PKB wzrósł do chwili obecnej z 16 bln USD w połowie lat 70. XX w. do ponad 40 bln USD [<http://www.oecd.org/dataoecd/40/8/41774398.pdf>].

Pomiar zrównoważonego rozwoju wydaje się na pozór niemożliwy. Temat ten jest niezwykle rozległy i podlega wpływom bardzo wielu kwestii – zmian klimatu, opieki nad dziećmi, etyki biznesowej, polityki rządu, tendencji konsumenckich – to tylko kilka z nich. Mamy świadomość, że zrównoważony rozwój obejmuje zmienne gospodarcze, społeczne i środowiskowe, a wszystkie one muszą zostać w jakimś stopniu zmierzone. Istnieje wiele wskaźników: od tradycyjnych miar makroekonomicznych, takich jak produkt krajowy brutto (PKB) i zdolność produkcyjna, przez wskaźniki środowiskowe, takie jak zużycie wody i emisje, po statystyki społeczne, takie jak przewidywana długość życia i poziom wykształcenia. Które wskaźniki są jednak najważniejsze dla zrównoważonego rozwoju?

Problem jest dodatkowo utrudniany przez fakt, że koncepcja zrównoważonego rozwoju jest nie tylko **wielowymiarowa**, ale także **dynamiczna**. Wyrażenie jej liczbowo wymaga zaznajomienia się z wieloma parametrami, w tym także horyzontami czasowymi. Zjawiska gospodarcze, społeczne i środowiskowe funkcjonują w różnych rytmach. Weźmy pod uwagę gospodarkę: jeśli planujemy poważny projekt energetyczny, musimy myśleć z wyprzedzeniem co najmniej 50-letnim, ale przy transakcjach na rynkach finansowych nanosekundy, w ciągu których informacje o cenie docierają z jednej giełdy do drugiej, mogą oznaczać znaczne zyski lub straty.

Opracowanie miar nie jest zaś zadaniem czysto statystycznym czy technicznym. Dotyka bowiem dwóch obszarów bardzo drażliwych we wszystkich społeczeństwach: odpowiedzialności rządowej i partycypacji społecznej. Mierzenie postępów w dziedzinie zrównoważonego rozwoju za pomocą wiarygodnych informacji to kluczowy składnik procesu demokracji.

Do stworzenia tego powiązania możemy wykorzystać „podejście kapitałowe” – ramy służące do mierzenia zrównoważonego rozwoju, funkcjonujące na zasadzie mówiącej, że utrzymanie dobrobytu w czasie wymaga zapewnienia, że zastępujemy lub zachowujemy bogactwo w postaci jego różnych składników. W tym modelu łączna baza kapitałowa społeczeństwa obejmuje pięć różnych typów kapitału: 1) **kapitał finansowy**, 2) **kapitał produkcyjny**, 3) **kapitał naturalny**, 4) **kapitał ludzki**, 5) **kapitał społeczny**. Postrzeganie tych różnych postaci kapitału jako zasobów wejściowych niezbędnych do stworzenia dobrobytu pozwala nam obliczyć bogactwo narodowe jako sumę różnych rodzajów kapitału.

W ekonomii sformułowano wiele praw, z których prawo popytu i podaży dominuje obecnie w myśleniu ekonomicznym. Prawo to nie wyczerpuje treści ogólnego prawa wartości, które mówi o naturalnej tendencji do wymiany, o ile rynek jest wolny, a wymiana dobrowolna. M. Dobija postawił i udowodnił tezę, że przy dzisiejszym stanie wiedzy prawo popytu i podaży można wyrazić bardziej konkretnie, posługując się pojęciem kapitału. Pojęcie kapitału jest źródłowe dla kategorii wartości, ryzyka i procentu [Dobija 2002, s. 15].

6. Wnioski

Wskazane powyżej koncepcje rozpatrywania kapitału jako źródła praw ekonomicznych mogą się przyczynić do stworzenia rozwiązań problemów, na które trafiają badacze zrównoważonego rozwoju. Wydaje się, że ta koncepcja powinna stać się jedną z najbardziej istotnych dla realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju w przypadku pomiaru wartości.

Badanie wykonane przez Center for Business Excellence (CBE) w Farmer School of Business na Miami University oraz Crowe Horwath LLP wykazało, że większość liderów biznesu wierzy, że ich inicjatywy na rzecz zrównoważonego rozwoju mają strategiczną wartość dla ich organizacji. Respondenci [<http://odpowiedzialnybiznes.pl/pl/praktyka-csr/aktualnosci/trudnosci-w-pomiarze-inicjatyw-na-rzecz-zrownowazonego-zwoju,3065.html>] jednocześnie przyznają, że brakuje sposobów mierzenia rezultatów zrównoważonych inwestycji, co utrudnia komunikowanie o podejmowanych działaniach [Miner 2009].

Okazuje się, że chociaż inicjatywy na rzecz zrównoważonego rozwoju mają istotną wartość strategiczną dla organizacji, to raportowanie o nich jest wyzwaniem. Wyniki badania wskazują, że 72% respondentów uważa, że zarządy przywiązują dużą wagę do zrównoważonego rozwoju, a 74% twierdzi, że organizacje łączą inicjatywy na rzecz zrównoważonego rozwoju ze strategią firmy. Jednak, co jest znacznie ważniejsze, ponad połowa respondentów stwierdziła również, że brakuje sposobów pomiaru tych inicjatyw. Z badania jasno wynika, jakie wyzwania czekają koncepcje zrównoważonego rozwoju. Są to między innymi: 1) brak zasobów kapitałowych, które miałyby wspomagać rozwój koncepcji w przedsiębiorstwach; 2) nieusystematyzowanie pojęć w zrównoważonym rozwoju; 3) brak istnienia standardowego procesu weryfikacji kosztów i zysków, jakie płyną z zastosowania koncepcji zrównoważonego rozwoju (**pomiaru wartości**).

Bez niezależnego przeglądu miar wartości wskazujących realne prognozy w długim okresie zainteresowane strony mogą być sceptycznie nastawione co do przydatności i wiarygodności informacji finansowych powiązanych ze zrównoważonym rozwojem. Z tego powodu mogą nie chcieć korzystać z informacji, które obecnie posiadają, w procesie podejmowania decyzji.

Co więcej, musimy pamiętać, że zrównoważony rozwój to proces łączący to, co stało się w przeszłości, z tym, co robimy teraz, co z kolei wpływa na możli-

wości i wyniki w przyszłości (prognozy) [Dobija 2009, s. 104 i n.; Gabrusewicz 2009, s. 57 i n.].

Literatura

- AAA Statement of Accounting Theory and Theory Acceptance, 1997.
- Aboody D., Hughes J., Liu J., *Measuring value relevance in a (possibly) inefficient market*, "Journal of Accounting Research" 2002, vol. 40, no. 4.
- Ball R., Brown P., *An empirical evaluation of accounting income numbers*, "Journal of Accounting Research" 1968, vol. 6, no. 2.
- Belkaoui A., *Accounting Theory*, Harcourt Brace Jovanovich, San Diego 1981.
- Butterworth J.E., Falk H., *Information Attributes of the Contractual Paradigm*, [w:] *Financial reporting – Theory and Application to the Oil and Gas Industry in Canada*, Hamilton, Ontario 1986.
- Dobija D., *Globalne standardy rachunkowości. Czy strategia kodyfikacji przyczyni się do rozwoju rachunkowości?* [w:] *Problemy współczesnej rachunkowości*, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2009.
- Dobija M., *Dynamiczna równowaga kapitału jako źródło praw ekonomicznych*, Rzeszów 2002, www.univ.rzeszow.pl/ekonomia, z. 6/02_Dobija_Mieczyslaw.pdf (dostęp: 20.12.2010).
- Fayol H., *Ogólne zasady administracji*, [w:] J. Kurnal (red.), *Twórcy naukowych podstaw organizacji. Wybór pism*, Warszawa 1972.
- Gabrusewicz T., *Ewolucja współczesnej rachunkowości w świetle ekonomii zrównoważonego rozwoju*, [w:] *Finanse w niestabilnym otoczeniu – dylematy i wyzwania. Finanse przedsiębiorstw*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice 2012.
- Gabrusewicz T., *Rachunkowość odpowiedzialności społecznej w kształtowaniu zasad nadzoru korporacyjnego*, C.H. Beck, Warszawa 2010.
- Gabrusewicz T., *Współczesne dylematy systemu rachunkowości – przyczynek do dyskusji*, [w:] W. Gabrusewicz (red.), *Rachunkowość i audyt w warunkach kryzysu finansowego*, ZPW „M-DRUK”, Poznań 2009.
- Galarowicz J., *Na ścieżkach prawdy. Wprowadzenie do filozofii*, Kraków 1992.
- <http://ec.europa.eu>.
- <http://odpowiedzialnybiznes.pl/pl/praktyka-csr/aktualnosci/trudnosci-w-pomiarze-inicjatyw-na-rzecz-zrownowazonego-rozwoju,3065.html>.
- <http://skowronski.krzysztof.w.interii.pl/Estetyka%202010%20Wartosci.htm>.
- <http://www.oecd.org/dataoecd/40/8/41774398.pdf>.
- <http://www.sustainablelifemedia.com>, <http://www.prnewswire.com/>.
- IASB, *The conceptual framework for financial reporting 2010*, London 2010.
- Jarugowa A. (red.), *Współczesne problemy rachunkowości*, PWE, Warszawa 1991.
- Karmańska A., *Wartość ekonomiczna w systemie informacyjnym rachunkowości finansowej*, Difin, Warszawa 2009.
- Kuhn T., *Struktura rewolucji naukowych*, tł. Helena Ostromęcka, PWN, Warszawa 1968.
- Masztalercz M., *Pomiar wartości – w kierunku integracji rachunkowości finansowej i zarządczej*, KIBR, Poznań 2012.
- Miner T., *Survey Shows Disconnect Between the Strategic Value and Measurement of Sustainability Initiatives*, PR Newswire, 2009.
- Murray H.A., *Exploration in Personality*, New York 1938.
- Najder Z., *Wartości i oceny*, PWN, Warszawa 1971.
- Ohlson J.A., *Earnings, book value and dividends in equity valuation*, "Contemporary Accounting Research" 1995, no. 11.

- Przybylska-Kapuścińska W. (red.), *Funkcjonowanie współczesnej gospodarki rynkowej. Rynek finansowy*, CeDeWu, Warszawa 2013.
- Puzynina J., *Język wartości*, [w:] W. Tatarkiewicz, *Pisma z etyki i teorii szczęścia*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1992.
- Sokół, www.profesor.pl/mat/na8/na8_a_sokol_030925_2.php?id_m=7113 (dostęp: 23.01.2013).
- Świda H. (red.), *Młodzież o wartości*, Warszawa 1979.
- Tatarkiewicz W., *Pisma z etyki i teorii szczęścia*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1992.
- Wielcy Filozofowie, Tatarkiewicz – O szczęściu*, PWN, Warszawa 2010
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (DzU 2013, poz. 330).
- Wells M.C., *A revolution in accounting thought?* "The Accounting Review" 1976, 51, no. 3, s. 471-482.
- Wójtowicz P., *Wiarygodność sprawozdań finansowych wobec aktywnego kształtowania wyniku finansowego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2010.

THE CONCEPT OF VALUE IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Summary: The main objective of this article is to identify the concept of value and an indication of the importance in the concept of sustainable development. This article will discuss the concept of value from the point of view of philosophy, economy and accounting as a science of measurement. In addition, these records show the areas of sustainable development in which the value and its measurement are crucial. The paper applies research methods such as induction and critical analysis.

Keywords: value, accounting, sustainable development.